

Michal Gajdůšek

© 2006 Michal Gajdůšek. Všechna práva vyhrazena.

URČENO POUZE KE ČTENÍ V SOUKROMÝCH PODMÍNKÁCH.
JAKÁKOLIV REALIZACE TOHOTO DÍLA JE ZAKÁZÁNA.
ZVEŘEJNĚNÍ CELÉHO DÍLA NEBO JEHO ČÁSTI JE BEZ PÍSEMNÉHO SVOLENÍ
AUTORA POVOLENO POUZE NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH WWW.FILMOVANI.CZ

1 EXT. KRAJINA - DEN

SÉRIE ZÁBĚRŮ:

Mnoho záběrů přírody, nejlépe zimní či podzimní.

STŘIH:

2 EXT. KRAJINA (POLE, U RYBNÍKA, U LESA) - ODPOLEDNE

Je zatažené podzimní/zimní odpoledne. Venku je zima. Na opuštěném místě v přírodní krajině stojí DANIEL. Je zde ticho, ozývá se jemný VÍTR a nějací PTÁCI. Daniel pošlapává na místě, střídavě má ruce v kapsách, nebo si je přikládá k ústům a zahřívá svým dechem. Něco se mu honí v hlavě, ustavičně na něco myslí. Chodí sem a tam a rozhoduje se, jestli má jít nebo zůstat.

ZA CHVÍLI se Daniel rozejde směrem k městečku/vesnici.

STŘIH:

3 EXT. KRAJINA - ODPOLEDNE

SÉRIE ZÁBĚRŮ cesty Daniela do města.

STŘIH:

4 EXT. MĚSTO/ ULICE

Daniel přichází do ulice s řadovými domy. U jednoho z domů se zastaví a pozoruje ho z dálky. Je značně nervózní, neví jestli má jít k domu, nebo se má otočit. Daniel se otočí a chystá se jít pryč, pak se opět otočí k domu. Zhluboka se nadechne a jde ke dveřím od domu. Přijde ke dveřím, zazvoní na zvonek, čeká. Srdce mu velice rychle bije. Z reproduktoru se ozve hlas MONIKY.

MONIKA (M.O.)

Prosím?

DANIEL

Ahoj. Mohl bych s tebou mluvit?

MONIKA (M.O.)

Ne, nemohl.

Monika přeruší spojení. Daniel se zarmoucený pomalu otáčí a zdrceně pomalu odchází od domu. Je velice smutný, chce se mu brečet. Dojde na chodník a velice pomalu odchází směrem, kterým přišel... dívá se na dům, od kterého odchází, pak se ale zastaví a otočí se. Naštve se a rychlou chůzí jde zpět k domu, kde zazvoní na zvonek (zvoní o mnoho déle než poprvé). Čeká. Po chvíli se ozve ZVUK otevírajícího se okna. Daniel zacouvá od domu a podívá se nahoru do okna, které se otevřelo. V tom okně stojí Monika. (*POZN.: Pokud bude k dispozici terasa / balkón, Monika bude vycházet na terasu.)

MONIKA

(lehce našťvaně)

Co chceš!?

DANIEL

Chci s tebou mluvit.

MONIKA

Ale já nechci mluvit s tebou!!

Monika zavře okno. Daniel chvíli jen tak stojí na místě a dívá se do okna, kde byla Monika, poté rychle zamíří ke dveřím a znovu zazvoní na zvonek, vrátí se zpět na místo pod oknem. Otevře se okno, vyleze Monika.

MONIKA

(velice našťvaně)

My dva spolu nemám o čem mluvit!

Už to konečně pochop!! A dej mi

už konečně pokoj a neotravuj mě!

Daniel se téměř rozberečí a našťvaně, přitom ale citlivě, řekne:

DANIEL

Ale před týdnem jsme měli o čem mluvit!

Monika zavírá okno...

DANIEL (POKR.)

Dokud si se mnou nepromluvíš,
tak odsud neodejdu!!

Monika zavřela okno. Přes zavřené okno ještě slyšela, co Daniel dopověděl. Monika otevře znovu okno.

MONIKA

Klidně si tu třeba zmrzni!
Mě to absolutně nezajímá!!
Sbohem!!!

Monika prudce zavře okno.

STŘIH:

5 INT. DŮM

Monika odchází od okna, sedne si na gauč, dlaní si
přikryje obličej a rozpláče se.

STŘIH:

6 EXT. MĚSTO/ ULICE

Daniel je na tom velice psychicky špatně. Chce se mu
brečet, ale nebrečí, je zdrcený, velice smutný. Nehybně
stojí stále na stejném místě.

SÉRIE ZÁBĚRŮ:

Daniel nehybně stojí na stejném místě. Je mu stále větší
zima. Čas ubíhá.

STŘIH:

7 INT. DŮM - PODVEČER

Je o několik hodin POZDĚJI. Monika jde k oknu a podívá se
před dům. Daniel stále stojí na stejném místě, je
promrzlý.

POHLED přes okno ven na Daniela s pohledu Moniky.

STŘIH:

8 EXT. MĚSTO/ ULICE - PODVEČER

Daniel stojí promrzlý nehybně na stejném místě. Po
chvilce se otevřou dveře od domu. Ze dveří vychází BRATR
Moniky, přistoupí k Danielovi.

BRATR

Ségra ti vzkazuje, že jestli
odsud neodejdeš, tak zavolá
policii. ...-A že s tebou už
stejně nikdy mluvit nebude.

Po chvílce Daniel s potížemi a pomalu (je promrzlý) mluví na bratra Moniky.

DANIEL

Tak jí řekni, že budu čekat na poli.

(pauza)

A budu tam tak dlouho, dokud si se mnou nepromluví.

Daniel se ztuhle pomalu otáčí...

BRATR

Vykašli se na ni. ... Nemá to cenu.

DANIEL

Pro mě má.

Daniel pomalu odchází od domu, míří k místu, kde čekal na začátku. Bratr Moniky ho chvíli pozoruje, potom se otočí a jde zpět domů.

STŘIH:

9 EXT. MĚSTO/ KRAJINA - VEČER

SÉRIE ZÁBĚRŮ:

Daniel jde pomalu k místu, kde byl na začátku. Z očí mu tečou slzy, pláče.

STŘIH:

10 EXT. KRAJINA - ZÁPAD SLUNCE

Daniel dorazil na místo, odkud dříve vyšel. Stoupne si na jedno místo a pozoruje zapadající slunce. Silně brečí. Danielovi se v hlavě míhají velice krátké vzpomínky na Moniku:

PROLÍNAČKA:

RETROSPEKTIVA:

*POZNÁMKA AUTORA: Záblesky vzpomínek Daniela by měly být velice krátké a měly by pouze „něco“ naznačovat, ne však popisovat či vysvětlovat. I když se ve vzpomínkách bude mluvit, mluvení by nemělo být slyšet - místo toho by měla hrát hudba nebo nějaké zvukové efekty. Jednotlivé vzpomínky označeny čísly scén a mezi jednotlivými vzpomínkami by měla být nějaká časová mezera. Tyto vzpomínky mohou být umístěné i do jiných scén, nemusí být pouze v téhle, ale mohou se vložit i do dřívějších scén. Vzpomínky jsou napsány tak, aby pouze naznačovaly. Vzpomínky nejsou časově ani prostorově (místo natáčení) specifikovány - každá by se však měla odehrávat na jiném místě a v jiném čase.

Vysvětlení vzpomínek (pouze pro účely filmování - divák na to buď přijde sám nebo na to nepříjde vůbec): Daniel se zamiloval do Moniky, ona však chtěla být pouze kamarádkou - nebo si to spíš jen namlouvala a z nějakého důvodu měla strach s ním chodit. Měla ho ráda, ale nechtěla mu to dát najevo. V poslední vzpomínce se z nějakého důvodu Monika pohádá s Danielem (z důvodu, že ji hrozně moc miluje a ona neví, co si s tím má počít). Takže důvod celého Danielova chování není rozchod, protože spolu nikdy nechodili, ale důvodem je, že chce znát vysvětlení, proč mu řekla, že už s ním nechce mluvit.

- 11 Den, kdy Daniel poprvé spatřil Moniku. Monika se usmívá a dívá se na Daniela.
- 12 Okamžik, kdy s ní Daniel poprvé promluvil. Oba se usmívají a nesměle něco říkají (mluvení nejde slyšet - pouze hudba).
- 13 Okamžik, kdy spolu dovádějí - hrají si (jako kamarádi). Např. se „perou“, hrají nějakou míčovou hru, prostě se škádlí.
- 14 Monika a Daniel stojí v těsné blízkosti u sebe. Monika drží Daniela za ruce, aby ho utěšila, protože on se na ni smutně dívá, protože ji hrozně moc miluje. Daniel se přikloní k Monice a chce ji políbit... Monika ho však velice jemně „odstrčí“ a odkloní mírně hlavu, protože se s Danielem nechce líbat - chce být zatím jen kamarádka (sama neví, co přesně vůbec chce).
- 15 Nějaké jiné místo, jiná doba. Monika velice emotivně „křičí“ na Daniela (slyšet jde pouze hudba). Hádají se, nebo spíš Monika se hádá s Danielem. Monika naštvaná odchází od Daniela, on se na ni bezmocně a zdrceně dívá. Daniel ji ztrácí...

PŘÍTOMNOST:

POKRAČOVÁNÍ SCÉNY 10. O NĚCO POZDĚJI: Slunce zapadlo, je téměř tma, Daniel sám stojí v krajině.

STŘIH:

16 INT. DŮM - NOC

Monika leží v posteli (má rozsvíceno). Má otevřené oči a myslí na Daniela. Z očí ji tečou slzy - pláče.

STŘIH:

17 MĚSTO/KRAJINA/OBLOHA - NOC

ZÁBĚRY osvětleného nočního města, případně krajiny, záběr na oblohu - Měsíc případně hvězdy.

ZATMÍVAČKA:

ROZTMÍVAČKA:

18 MĚSTO/KRAJINA - RÁNO (ÚSVIT)

ZÁBĚRY na ranní město a krajinu, případně východ slunce.

STŘIH:

19 EXT. MĚSTO/ ULICE - RÁNO

Záběr na dům Moniky. Otevřou se dveře a z nich vychází Monika. Má batoh do školy. V obličeji má velice ustrašený výraz, má obavy, výčitky. Rozhlíží se kolem sebe a v duchu si přeje, aby uviděla Daniela.

STŘIH:

20 EXT. MĚSTO - RÁNO

Monika prochází městem a rychle míří k místu, kde by měl být Daniel (podle toho, co jí řekl bratr).

STŘIH:

21 EXT. KRAJINA - RÁNO

Monika má čím dál větší obavy, čím více se přibližuje k místu, kde by měl být Daniel. Monika prochází krajinou, kde by měl být. Náhle se zastaví a podívá se do dálky. V obličejích se jí objeví obrovský strach.

ZÁBĚR z pohledu Moniky - ve velké dálce na zemi leží Daniel.

Monika se rozutíká k Danielovi. Běží nejrychleji jak může. (SÉRIE ZÁBĚRŮ běhu)

Monika přibíhává k Danielovi. Klekne si k němu - Daniel leží schoulený na boku. Monika ho převrátí na záda. Svou rukou se dotkne jeho tváře. Monika velice silně brečí.

MONIKA

Dane! ... Dane!
 Prosím tě!...
 Prober se...!
 Prosím tě!...
 Moc tě prosím!

Monika chytne Daniela za ruku. Monika se skloní nad Daniela a bezmocně, zoufale brečí...

MONIKA (POKR.)

Né!...
 Né!
 Neopouštěj mě! ...
 Miluju tě.

DETAIL na ruku Daniela, kterou ve své ruce svírá Monika. Daniel pohne rukou a velice nepatrně pohladí Moniku po ruce.

Monika ucítí jeho ruku a podívá se na ni. Poté hned začne Daniela hladit po hlavě... Daniel VELICE (!) pomalu otevírá oči... spatří Moniku. Monika se začne usmívat, stále silně brečí.

MONIKA

Miluju tě. ... Miluj tě.
 Promiň...
 Promiň mi.

Daniel se dívá Monice do očí... chce jí říct, že ji hrozně moc miluje, ale nedokáže mluvit.

Monika vytahuje z kapsy mobil, vytáčí 155.

ZÁBĚR Z DÁLKY: Monika mluví do telefonu, nejde ji slyšet (hraje hudba).

ZÁBĚR Z BLÍZKY: Monika si sundává bundu, dá ji pod Daniela, poté ho obejmě. Vši silou ho objímá, hladí. Daniel dělá jen velmi obtížné pohyby rukou. Monika stále brečí - teď už více štěstím než bolestí.

KAMERA se oddaluje. ZÁBĚRY z čím dál větší dálky.

ZATMÍVAČKA:

TITULEK: „KDYŽ KLUK MILUJE HOLKU“

ZÁVĚREČNÉ TITULKY

KONEC

„Věnováno Janě“

VŠECHNA PRÁVA VYHRAZENA

MICHAL GAJDŮŠEK

2006

www.filmovani.cz

